

Севдалинча
Ще пригърне,
Отдалече
Щомъ го зърне,
Ще го вземе на ръцѣ . . .

А сега? О!
— На леглото
Спи братчето,
Салъ едното,
Кротко диша Миладинъ . . .
Майка шепне:
— „Чудно нѣщо,
Сърце ми бий
Тѣй горещо . . .
Кждѣ ли е Севдалинъ?“

— „Севдалинчо,
Мило дѣте,
Севдалинчо,
Красно цвѣте,
Кждѣ, милий, си се скрилъ?
Ранобудна
Птичко драга,
Меднозвѣнна
Душо блага,
Гдѣ ли си се спотаилъ?“ . . .

А малкото
Татъкъ скрито,
Обажда се
Дяволито
С'воя гласецъ ясенъ, милъ:
— „Тука, мамо,
Задъ пердето,
Тука, мамо,
Въ кюшето,
Тукъ е твоя Севдалинъ!“ . . .

Чичо Свѣтлю.